

Refleksions spørgsmål

Hvor tit oplever du ikke at have tid til at få hele historien med i en samtale med en patient? Eller tid til at handle på de informationer, du får? Flere undersøgelser, læserbreve, artikler i forskellige nyhedsmedier og fagblade peger på dilemmaer i forhold til kommunikationen mellem patient og sundhedsvæsen, som kan være svært for den enkelte at handle konstruktivt på. →

Første skridt på vejen til at løse problemer med tid til den professionelle samtale er at blive opmærksom på de barrierer, der hindrer en god kommunikation i dagligdagen og få lejlighed til at reflektere over egen kultur og praksis.

1

Spottet lægger op til refleksion over, hvorfor en samtale kan ende uden løsning som i dette tilfælde? Lytter lægen ikke? Eller har lægen forudbestemt sit fokus i lytningen?

2

Overvej på baggrund af spottet, hvad aktiv lytning kan bidrage til i forhold til udredning og behandling. Er der fx tegn på, at lægens forbehold eller fordomme over for mennesker med psykiske lidelser spiller ind i kommunikationen? Psykosomatik?

3

Overvej, hvilken rolle tid til samtale spiller i din dagligdag.

4

Hvordan mener du, at du selv og dine kollegaer kan være med til at udvikle en mere optimal kommunikationskultur.

Læs også denne patientcase og reflekter over, hvorfor sådan en situation opstår. Har denne patientoplevelse noget med organisering at gøre? Tidspres? Andet?

'Jeg synes, jeg oplever, at jeg ikke bliver taget alvorligt af læger, når det gælder somatiske sygdomme. De skyder altid skylden på de psykiatriske diagnoser og siger, at det ikke er deres bord. Man skal hele tiden forsvare sig selv, og det er hårdt. Man bliver en slags katebald. Tidligere, inden jeg fik en depression og blev diagnosticeret med Aspergers syndrom, havde jeg ingen problemer med at blive taget alvorligt, men nu er det helt anderledes. Det er frustrerende.'

EN AF OS

Væk med tavshed, tvivl og tabu om psykisk sygdom.